

2640 actief

Klein “Lions”-pleintje in wijk Luythagen zorgt voor grote discussies

Toen we begin 2009 vernamen dat de Lions club Antwerpen-Luythagen voor de viering van hun 30-jarig bestaan een “groen hoekje” wilde inrichten op het pleintje aan de Jozef Hermanslei-Luithagenlaan en dit ter beschikking wilde stellen voor de buurt, waren we op zijn minst gezegd verrast.

Niemand kende de mecenas en er werd contact opgenomen met de stad Morsel om te kijken of de voorgestelde zithoek niet gecombineerd kon worden met een speelgelegenheid voor kleinere kinderen. We gingen er van uit dat wanneer de Lions club iets wil doen voor de buurt, ze dit minstens zou doen in samenspraak met de buurt. Het college besloot kort nadien eenzijdig, na gunstig advies van haar administratieve diensten, om de serviceclub toestemming te geven hun voorstel te realiseren tegen 9 mei 2009, de datum van hun 30-jarig jubileum. Het feit dat het de stad Morsel niets kostte zal ongetwijfeld de besluitvorming bespoedigd hebben.

Speelruimte voorzien

Een delegatie van Buitengewone Buurt Klein Luithagen vzw, tot nog toe de enige Buitengewone buurt in Morsel, vroeg en

kreeg na herhaaldelijk aandringen uiteindelijk toch gehoor bij het stadsbestuur. In deze buurt, waar geen spelmogelijkheid voorhanden is, werd de eerste opportuniteit die zich stelde met beide handen gegrepen om naast de zitbanken van de Lionsclub ineens een mogelijkheid tot speelruimte te voorzien.

De verschillende stedelijke diensten werkten een eerste ontwerp uit voor het pleintje aan de Jozef Hermanslei-Luithagenlaan: de zithoek werd gecombineerd met veel recreatiemogelijkheden voor kleinere kinderen en jongeren. De oppervlakte van het pleintje werd op dit ontwerp een stuk groter, doordat een straat gesupprimeerd werd.

Voorstel gekelderd

Een naar onze mening mooi ontwerp werd op een informatievergadering in april met verve

gekelderd door enkele buurtbewoners van de Luithagenlaan die dit voorstel niet genegen zijn in hun “residentiële” wijk. Mijn inziens een spijtige zaak omdat op het huidige pleintje meer mogelijk is dan de huidige invulling met enkel een zithoek.

In een maatschappij waar iedereen de mond vol heeft over “burendag” en grote “lente-poets-acties”, zien we toch nog steeds de eigenzinnige gedachte van “eigen straat eerst”. Als je weet dat er ook burens zijn die eveneens vlakbij wonen en het voorstel wel genegen waren, dan is dit op zijn zachtst gezegd betreurenswaardig. We moeten beseffen dat we in een van de drukst bebouwde gemeentes van Vlaanderen wonen en dat we de toekomst van onze kinderen en kleinkinderen moeten vrijwaren.

Vervolg op pag. 2

Vervolg van pag. 1

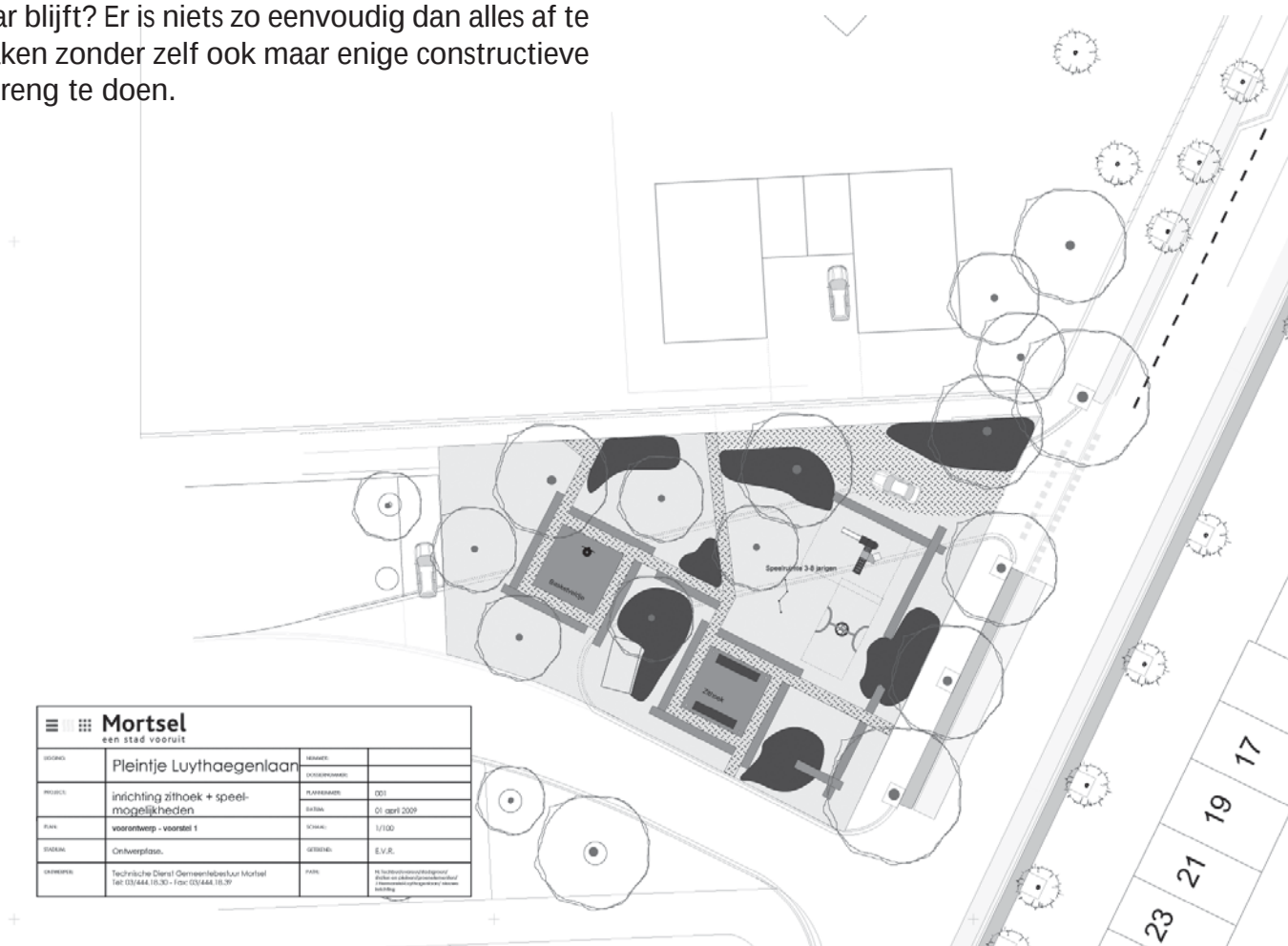
Mortsel moet ondanks het drukke verkeer leefbaar blijven voor iedereen, ook voor flatbewoners of inwoners die niet beschikken over een tuin!

Toen ik onlangs in 'Het Nieuwsblad' las dat Ingrid Pira zei dat we in Mortsel zoveel plannen maken en dat ze de realisatie ervan amper kunnen volgen, dan begreep ik na deze tumultueuze vergadering wat ze hiermee bedoelde. Dit neemt niet weg dat we plannen mogen blijven maken en bijsturen die ervoor zorgen dat onze buurt leefbaar blijft? Er is niets zo eenvoudig dan alles af te kraken zonder zelf ook maar enige constructieve inbreng te doen.

Of er op het pleintje aan de Jozef Hermanslei/Luithagenlaan nog iets mogelijk wordt, zal de toekomst moeten uitwijzen.

Wat elders in de buurgemeentes kan, moet ook in Mortsel met een beetje goede wil mogelijk zijn! Tot zolang zullen Fort V van Edegem en de Berchemse sportvelden op 't Rooi aan ons een goede klant hebben ...

Ronny Van den Bosch

legende

De morgen gaat op zeven hemelstreken open.
Op kousenvoeten spoeden kinderen zich naar buiten.
Daar komt een man als uit een oud verhaal gelopen,
hij draagt een wijde mantel als een pope
en torst een rugzak vol geheimen,
legenden, spreuken, rijmen
en dingen waarvan kinderen en ouden dromen.

De straat gaat open als een trekharmonica.
De gevels zijn versierd met wimpels licht.

En op de weg een man die naar de einder reist,
die in zijn rubberlaarzen wiegt als in een sloep
en in zijn sporen voert een geur van anjeliere.
Wanneer hij plots verdwenen is uit het gezicht
zweeft ergens nog iets wonderbaars als een gedicht
en de verwachting dat de wereld openschuift
op een vershiet van vrede en van licht.

Firmin van der Poorten (Aalst)
in 'Ona ronna sita bonna'
van Jean-Paul van der Poorten, 2008

Wij willen de aandacht van onze lezers trekken op bijzondere evenementen waar het ACW van Mortsel mee bezig is. Het etentje en het gezellig samenzijn van vrijdag 6 februari was er zo een. Niet alleen een jaarlijkse gewoonte waar alle bestuursleden en sympathisanten van de christelijke sociale bewegingen uitgenodigd worden. Ook belangrijke sprekers komen er aan bod.

ACW Mortsel en Test-Aankoop

Een 55-tal personen gaven gehoor aan de uitnodiging. Na een welkomstdrink zat de sfeer er meteen goed in en vervolgens werd het buffet alle eer aangedaan. Voorzitter Jos Fierens verwelkomde de aanwezigen en was in zijn toespraak niet blind voor de enorme financiële en economische uitdagingen waar iedere burger voor geplaatst is. Maar vooral wees hij op de spanningen die zullen moeten geleverd worden om de sociale zekerheid in stand te houden. “De sociale zekerheid is er niet vanzelf gekomen en zal ook niet vanzelf blijven bestaan.” ACW-Nationaal heeft dit al lang begrepen en niet voor niets hebben ze dit jaar de campagne “De sociale zekerheid is er voor U” gelanceerd.

Tips van Ivo Mechels

Vervolgens werd de prominente spreker van de avond voorgesteld, namelijk de heer Ivo

Mechels, directeur en woordvoerder van Test-Aankoop en tevens woonachtig in onze stad. De heer Mechels gaf een overzicht van de geschiedenis van Test-Aankoop. Gestart met een beperkt initiatief is thans Test-Aankoop actief in heel wat landen. Hierdoor is het mogelijk om op brede schaal onderzoeken en testen uit te voeren op belangrijke huishoudelijke toestellen en anderen. De aankopen gebeuren anoniem. De onderzoeksresultaten worden telkens aan de producent voorgelegd. Hierdoor is de consument grotendeels beschermd voor producten van een bedenkelijke kwaliteit. Vervolgens ging zijn aandacht naar het bankwezen. Hij brak een lans om de voorwaarden van de bank aandachtig te lezen. Het gaat tenslotte over het duurverdiende geld van de klant waarmee de bank handelt. Hij suggereerde om niet alle heil bij één bank te zoeken. Ook ons voed-

sel kreeg de nodige aandacht. Hij betreurde dat vaak de Europese regelgeving i.v.m. voedsel soepeler is dan de Belgische. De heer Mechels is een boeiende en inspirerende spreker. De aanwezigen zouden nog veel langer naar hem hebben kunnen luisteren. Helaas, de avond was zo voorbij.

Vervolgens kondigde Mike La-housse de ACW-activiteiten aan in het kader van de sociale zekerheid. Namelijk de voorstelling van “Koning Edilbert de Laatste” op 1 mei (dat trouwens een volle zaal trok) en de Rerum Novarumviering op 21 mei in Antwerpen.

Tot slot dankte de voorzitter de heer Mechels, de aanwezigen en de mensen die zich ingezet hadden om deze jaarlijkse bijeenkomst mogelijk te maken.

Jean Luyckx

Op donderdag 16 april besprak het uitgebreid bestuur van ACW de toekomstplannen en de werking van ons OCMW. Er werd toelichting gegeven over het nieuw RVT dat er zit aan te komen. Het nieuw gebouw is gepland op de ruimte in de Hollandse Tuin langs de Kerkstraat.

Nieuw rust- en verzorgingstehuis in Mortsel

Er was ook aandacht voor alleenstaande bejaarden die nog thuis wonen. Kan het OCMW hier een helpende hand reiken? Zijn de diensten van het OCMW niet te veel bezig met het oplossen van allerlei dringende en wettelijke problemen zoals: opvangen en begeleiden van “leefloners”, schuldbemiddeling, mensen die hun energierekening niet meer kunnen betalen, asielzoekers, ...

Misschien is hier nood aan een extra kracht in het OCMW en aan een bijzondere staf van vrijwilligers. Ook de raadsleden van het OCMW zouden moeten instaan voor het bezoeken en ondersteunen van eenzame bejaarden. Hun taak reikt toch iets verder dan alleen maar een politiek mandaat. Gelukkig zijn er raadsleden die de “cliënten” van het rusthuis bij naam kennen en regelmatig bezoeken.

Het besluit was duidelijk. Een nieuw rust- en verzorgingstehuis is dringend nodig. Hierdoor zijn echter de noden die in onze samenleving de kop opsteken niet van de baan. Zeker niet in het licht van de vergrijzing die de samenleving voor een bijzondere uitdaging plaatst.

Jos Fierens

Op een grondoppervlakte van ongeveer 2.700 m² wordt er gemikt op 120 bedden in één-persoonskamers. Ook zal een inspanning worden gedaan om kamers te bouwen met een oppervlakte van ongeveer 25 m² (dit is ruimer dan de wettelijke norm). Momenteel wordt alles in het werk gesteld om de nodige subsidies te bekomen.

Het te bouwen RVT zou mogelijk rond 2012 klaar zijn.

Op de vergadering waren verschillende personen aanwezig die het OCMW van dichtbij kennen, zeg maar ervaringsdeskundigen. Ook hun persoonlijke ervaringen, als oudere, werd besproken. Wat betekent het OCMW en ouderenzorg voor hen?

Enkele getuigenissen:

- Ik woon alleen en vorige week ben ik gevallen. Het heeft twee uren geduurd vooraleer ik de kracht vond om overeind te komen. Het was een traumatische ervaring.

- Mijn vrouw is noodgedwongen in het RVT opgenomen. Ik blijf alleen thuis wonen. Hoe moet ik mij redden?

- Mijn tante is opgenomen in een tweepersoonskamer. Haar kamergenoot is aan het dementeren. Dit veroorzaakt heel wat overlast, vooral 's nachts. Hoe oplossen?

- Ik woon noodgedwongen alleen en ik ben bang als er mij iets moest overkomen. Wie kan mij onmiddellijk helpen?

Vakantie voor iedereen!

Een nieuwe dag. Vogels kwetteren. Het ochtendritueel komt in vele gezinnen op gang. Het is iets subtiel, iets surreëel, dat vaak pas achteraf ervaren wordt. Daarna terug op scherpe commentaar bij de eerste nieuwsberichten. De dagen lengen en in mijn omgeving wordt er meer buiten geleefd. Meer tijd voor een burenbabbel, een ongedwongen 'goeiedag', een gratis wens maar die o zoveel deugd kan doen. Er komen stilaan plannen op tafel: her en der een reisje, een weekend, een gezellig familiemoment inlassen.

Ook onze stad stimuleert de Mortselese buurten om weer enkele activiteiten te plannen: van lentepoets over burendag in mei, in de zomermaanden 'blokske rond', een speelstraat of zomer-BBQ. Voor de kinderen Grabbelpas en daarbuiten de zomerkampen: paardrijden, maar ook voetbal of zweefvliegen zitten in de aanbieding. Mindervalide burens hebben zo hun eigen kanalen, waaronder ziekenzorg een hele mooie zomerreeks aan ontspanning geeft en een verademing betekent voor zowel de mindervalide als de mantelzorger.

Oudere senior

Een nieuwe groep komt in beeld. In Mortsels is deze groep niet te onderschatten en het is dan ook jammer dat deze stadsbewoners geen opvangmogelijkheden hebben om 'een kort verblijf' te overbruggen..

Voor de oudere senior die nog thuis woont, met hulp van thuiszorgers, heeft onze stad geen opvangmogelijkheden. Om een verblijf van korte duur te plannen moet je uitkijken in de buurgemeenten. Zo kan er opvang geregeld worden o.m. in Immaculata (Edegem), Cantershof (Hove), Nottebohm (Berchem).

Na contact met het welzijnsnummer te Mortsels blijkt dat je best contact neemt met het eigen ziekenfonds, die je kan inlichten waar je best terecht kan buiten onze stad. De hele sector moet herbekeken worden. Zo voldoet het aantal serviceflats, of RVT-plaatsen in Meerminne, Ter Linde of Populieren allang niet meer aan de vraag. Ook de geboden service is aan evaluatie toe. Al jarenlang was er geen gebrek aan plannen, maar het vrijmaken van ruimte en geldmiddelen zijn hierbij

prioritair. Meer dan hoog tijd om de plannen ook uit te voeren. Als Mortsels nu ook meteen voorziet in opvangmogelijkheden voor de thuisblijvende oudere, die af en toe eens een kortverblijf of dagverblijf-opvang nodig heeft, dan heeft ze ook daar haar verantwoordelijkheid genomen. Vergeten we niet, nu de vergrijzing volop op gang komt en deze ook Mortsels niet voorbijgaat, dat ook voor onze ouderen zorg op maat mogelijk moet zijn.

Wakker worden

Stadsgegene professor Bea Cantillon heeft na haar recent onderzoek over 'Ouderen in Vlaanderen en Europa' over deze vergrijzingsproblematiek een verhelderend werk geschreven. Dit boek is uitgegeven bij ACCO (B. Cantillon, K. van den Bosch en S. Lefebure). Een prachtig boek waar iedereen zich kan op inspireren die begaan is met deze problematiek.

Mortsels wordt wakker en maak ons klaar voor de vergrijzingsbo(e)m. Onze buurgemeenten hebben reeds jaren geleden aan extra zorgentiteiten gewerkt, maar ook zij hebben meer en meer nood aan opvang voor eigen ouderen. Momenteel spreken de cijfers voor zich. Een kleine minderheid wil naar het bejaardenhome, maar 1 op 3 komt er noodgedwongen terecht. Laten we dan ook met grote zorg deze groeiende groep een plaats bieden in onze stad. Een plaats waar ook zij nog gelukkig mogen zijn.

Tinne Gijsen

mortsel fleurt op!

het kan ook
anders!

In ons vorig nummer maakten wij gewag van vervuilde, niet meer herkenbare borden of die in slechte staat waren. Bij nader toezicht zijn er al een aantal verkeersborden en straatnaamborden zuiver gemaakt. Onze opmerkingen vielen dus niet in dovenmansoren.

Als reactie merkten de stadsdiensten van Mortsel op dat alle borden eerst in een digitaal bestand dienden te worden opgeslagen. Na medewerking van de burgers werd er een inventaris opgemaakt en wordt er werk gemaakt per straat van een opkuisbeurt.

Wat ons verwondert is dat er voor 166 straten maar één persoon deze klus moet klaren - tussen andere werken door - wat naar onze mening een volle dagtaak kan zijn. In naburige gemeentes gebeurt dit anders.

Toch hebben wij nog enkele andere eigenaardige situaties gezien ...

Een paal met onleesbare straatnaamborden en daar achter op de muur de leesbare straatnamen. (einde Heldenhuldenlaan). ➡

Eén van de verkeersborden verdwenen in de groene natuur (Tunnel aan De Brug). ⬇

Een verkeersbord dat pas zichtbaar wordt als men zich verplaatst naar de andere zijde (Graaf d'Urselstraat). ➡

stoplicht bij Wouter Volcaert

Volcaert ... Geen straatnaam te Mortsel die zo dikwijls foutief wordt geschreven: Volkaert, Volcaerts, Volckaerts, Volckaertsstraat, ...

Waar komt die man vandaan? Hij had duidelijk een band met Cantecroy, waarvan we in de vorige publicaties van ons blad een aantal grote figuren voor het stoplicht hebben gebracht.

Hij behoorde tot één van de rijkste Antwerpse families verwant met hertogelijke ambtenaren. Als belangrijk financier profiteerde hij van de stijgende grondprijzen rond het zich snel ontwikkelende Antwerpen. In 1277 droeg hij de titel van ridder, drie jaar later werd hij schout van Antwerpen en in 1289 verheef de Brabantse hertog Jan I, regerend van 1267 tot 1294, hem tot rentmeester van zijn hertogdom. Wouter Volcaert heeft de burcht zelf in zijn bezit gehad tot 1295. Sedert die datum legden de hertogen van Brabant hun hand op het vrijgoed.

Tussen de rentmeester en de hertog was er geen wolkje onenigheid. Volcaert bleek spoedig een volwaardig functionaris te zijn die er in slaagde klaarheid te scheppen in de verwarde geldtribulaties die ontstonden bij de aankoop van de Limburgse rechten. Door de veldslag in 1288 bij het slot van Woeringen aan de Rijn ten noorden van Keulen, kwam er een einde aan de Limburgse Successieoorlog (1283-1288) tussen Gelre (Gelderland) en Brabant. Brabant verkreeg het hertogdom Limburg met de daaraan verbonden belangrijke handelsweg Keulen-Antwerpen en de Rijnroute.

Onder Jan I, levensgenieter en troubadour, ging het Wouter Volcaert voor de wind. Wanneer zijn hertog bij een riddertornooi verongelukt wordt hij opgevolgd door Jan II, bijgenaamd 'de Vreedzame'. De nieuwe hertog die regeert van 1276 tot 1312, voert een neutraliteitspolitiek in de rivaliteit

tussen Engeland en Frankrijk. Zowel de wolimport uit Engeland, als de lakenuitvoer naar Frankrijk stelt hij veilig.

Hij bevestigt Wouter Volcaert in zijn functies maar wantrouwt zijn rentmeesterschap. De grote erfelijke rijkdom van Volcaert steekt inderdaad schril af tegen zijn lege hertogelijke kas. Daarenboven krijgt Jan II het moeilijk. In 1306 verslaat hij nog opstandige Brusselse ambachtslieden, maar in 1312 moet hij in het Charter van Kortenberg grote concessies doen aan de standen.

De nieuwe situatie laat Wouter Volcaert niet onberoerd. Op 13 oktober 1295 draagt hij samen met zijn drie zonen Wouter junior, Jan en Laureis een groot deel van zijn bezittingen over aan de hertog, waaronder Cantincroy en de windmolen van Mortsel. Naar verluidt werd Laureis tot ridder geslagen voor zijn heldhaftig gedrag tijdens de Slag van Woeringen en sneuvelt hij tijdens de Slag der Gulden Sporen (1302) aan de zijde van het Franse leger.

De overdracht van Volcaert wordt door historici niet beschouwd als een schuldbekentenis, maar als een daad van financiële solidariteit met de hertog. In 1296 verdwijnt hij uit het historische toneel. Over zijn verder leven en dood is niets meer bekend.

Marcel Pira

een bloemeke voor Pieter Serrien

Onlangs werd de tweede druk gepubliceerd van 'Tranen over Mortsel', waarbij de laatste getuigen aan het woord komen van het bombardement op 5 april 1943. Van 200 betrokkenen werden de herinneringen opgetekend door evenveel jonge mensen uit alle middelbare scholen in en rond Mortsel. De historicus Pieter Serrien nam de zware taak op zich deze rijke oogst onder te brengen in één schuur: het voornoemde boek, met zijn 312 blz. een geschiedenisparel zonder weerga.

Pieter Serrien (Kontich, 1985) ontving in het St.-Ritacollege aldaar de geschiedenismicrobe van zijn leraar pater Maurice Lanoye. Tijdens een Erasmus-verblijf in Engeland maakte hij kennis met de sociale geschiedenis van de Tweede Wereldoorlog. Zijn empathie, het vermogen zich in te leven in verhalen van gewone mensen, kwam tot uiting in zijn licentiaatsverhandeling te Leuven over het bombardement op Mortsel. Zo kwam hij rechtstreeks in contact met ons stadsbestuur dat een zinvol initiatief wilde ontwikkelen rond de 65ste herdenking van het oorlogsdrama. Want met het klimmen van de jaren vervaagden de herinneringen.

Pieter Serrien: "Een boek als dit schrijf je niet alleen. Ik regisseerde alleen want de getuigen ver-

tellen zelf hun verhalen". Hij werd geholpen door mensen die jarenlang onderzoek hadden verricht naar gegevens omtrent het bombardement, door de leerkrachten van de scholen, het personeel van het Cultureel Centrum en een vaste redactiekern. In een tiental hoofdstukken wordt telkens een andere getroffen locatie geschetst, bekeken vanuit een verschillende invalshoek.

Gedurende drie maanden werkte hij zonder ophouden als een kluizenaar aan de honderden interviews. De zwarte lentedag met zijn 1342 gewonden en 936 doden onder wie 209 kinderen, leeft nu ook in het collectief geheugen van de hedendaagse jeugd.

Tijdens een ontmoetingsdag op 8 april 2008 kwamen getuigen en hun interviewende studenten samen in het stadhuis. Daar werd een brug gelegd tussen verleden en toekomst, tussen oud en jong.

'Tranen over Mortsel' kan bekomen worden in de boekhandel, op het stadhuis en bij het Cultureel Centrum. 312 rijkelijk geïllustreerde bladzijden met veel nooit eerder geziene documenten. Koopprijs: 22,50 euro.

Marcel Pira

DEXIA

DVV

Agent in Mortsel:
Dedecker & De Peuter nv
Dorpsstraat 14, 2640 Mortsel

GROEP ARCO